

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΟΜΕΛΕΤΑΣ ΤΩΝ ΥΔΡ. ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Παρά τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους ἐλάβομεν καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, εἰς ἣν ἀναφέρεται, ὅτι, λόφῳ τυπογραφικοῦ λάθους κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Δελτίου τῆς ἀνωτέρω Ὑπηρεσίας, παρήχθη ἐσφαλμένη ἐντύπωσις, συνέπεια τῆς ὁποίας ὑπῆρξε καὶ τὸ ἡμέτερον σχόλιον τοῦ τεύχους 125-126.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Γενικὴ Διοίσις, Ἰνστιτούτου Γεωλογίας
καὶ Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους

Ἄριθ. πρωτ. 878

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1957

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 125-126 (1-15/3/57) τεύχος τῶν «Τεχνικῶν Χρονικῶν» ἐδημοσιεύθη σχόλιον ἀναφερόμενον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 Δελτίον τοῦ ἡμετέρου Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν ἐν σελ. 25 τοῦ Δελτίου τούτου παράγραφον «Προγραμματισμὸς καὶ γεωτεχνικὴ μελέτη ὑδραυλικῶν καὶ ἐνεργειακῶν ἔργων». Ἐπὶ τοῦ σχολίου σας τούτου σὰς γνωρίζομεν τὰ ἀκόλουθα: Κατὰ τὴν προμελέτην τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων

Κρήτης τὸ Ἰνστιτούτον ἀνέλαβε καὶ ἐξετέλεσε γεωλογικὴν χαρτογράφειν εἰς τὰς περιοχὰς τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καθὼς καὶ τὰς ἀπαραίτητους γεωτρήσεις. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀποτελεῖ, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖται, τὸ μέρος τῆς ὅλης προμελέτης ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρμόδιον τὸ ΓΓΕΥ. Τὸ Ἰνστιτούτον οὐδὲ πόρρωθεν διενεώθη νὰ ἐμφανισθῆ ὡς διεξαγωγὸν τὴν ὅλην προμελέτην. Δυστυχῶς, ὁμως, κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἄνω παραγράφου τοῦ Δελτίου μας, παρελείφθη ὁλόκληρον ἐδάφιον καὶ ἀκριβῶς ἡ παράλειψις αὕτη δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν, ἣτις ἐπροκάλεσε τὸ σχόλιόν σας, ὅτι τὸ ΓΓΕΥ παρουσιάζεται ὡς ὑπεύθυνον διὰ τὸ σύνολον τῆς προμελέτης. Εἰς τὸ παραλειφθὲν τοῦτο ἐδάφιον ἀναφέρεται πράγματι, ἐν εἰσαγωγῇ, ἡ Ἑταιρεία, μετὰ τῆς ὁποίας συνεβλήθη τὸ ΓΓΕΥ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ γεωλογικοῦ μέρους τῆς ὅλης προμελέτης, διὰ τὸ σύνολον τῆς ὁποίας ἀρμοδιὰ καὶ ὑπεύθυνος εἶναι ἡ Ἑταιρεία αὕτη. Τὸ παραλειφθὲν ἐδάφιον εἶχε διατύπωσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ ὑπὸ στοιχείου β ἐν σελίδι 28 ἐδαφίου τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὰ ἔργα τοῦ Κάτω Ἀχελώου, ἐξ οὗ σαφῶς προκύπτει καὶ ὁ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὅλην προμελέτην καὶ ἡ ἐν προκειμένῳ ἀρμοδιότης τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ὁ Ἀναπλ. Γεν. Διευθυντῆς
Ι. ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤ. ΖΑΝΝΟΣ

Τὴν 7ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπεβίωσεν ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου Ἰωάννης Κ. Ζάννος.

Ὁ Ἰωάννης Ζάννος ἐγεννήθη τῷ 1891-εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς. Τῷ 1912 μετέβη εἰς Ζυρίχην, ἀπὸ τοῦ Πολυτεχνείου τῆς ὁποίας καὶ ἀπεφοίτησεν τῷ 1918 ὡς Διπλωματούχος Μηχανολόγος. Τῷ 1919 ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου καὶ παρέμεινε μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1920 διὰ τὴν μελέτην τῆς δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνίας.

Ἐπιστρέψας ἀνέλαβε, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ σεβαστοῦ συναδέλφου κ. Δημητρίου Ζάννου, τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας «ΒΙΟ».

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην παρέμεινεν ἐπὶ 20ετίαν καὶ ἀπὸ ταύτης ὁ Ἰωάννης Ζάννος συνέβαλε σπουδαίως εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς τεχνικῆς εἰς τὴν χώραν. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἐπιμόρφσις καὶ κατασκευὴ πρωτοτύπων μηχανημάτων ἐλαιουργίας, διὰ τῶν ὁποίων ἐφωδίσθησαν περὶ τὰ 1500 νέα ἐργοστάσια ἐλαιουργίας εἰς ὅλην τὴν χώραν. Ἐκτοτε, ἡ ποιότης τοῦ παραγομένου εἰς Ἑλλάδα ἐλαιολάδου ἐβελτιώθη τὰ μέγιστα.

Ἐπηκολούθησαν σοβαραὶ μεταλλικαὶ ἐγκαταστάσεις ἐπὶ ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, ὡς ὑπῆρξεν ἡ κατασκευὴ καὶ τοποθέτησις μεγάλων μεταλλικῶν ρυθμιστικῶν φραγμάτων, ἐδικῶν περιστροφικῶν ἀντλιῶν μεγάλης παροχῆς κλπ. Ἐξ ἄλλου, πλεῖστα ἐκ τῶν σοβαρωτέρων μεταλλικῶν κατασκευῶν, αἵτινες ἐξετελέσθησαν ἐν Ἑλλάδι, κατασκευάσθησαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας «ΒΙΟ», εἰς τὸν Ζάννον δὲ ὀφείλεται τὸ γεγονός, ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα, αἵτινα πρότερον ἐξετελοῦντο ἐν Ἑλλάδι ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν ξένων, κατασκευάζοντο πλέον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Ἐν τοιοῦτον ἔργον, τὸ κατασκευασθὲν κατὰ τὸ 1929 εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον Τατοῖου μεταλλικὸν ὑπόστεγον, διαστάσεων 70×60, ἄνευ ἐσωτερικῶν ὑποστυλωμάτων, ἔδωσε τὴν ἀφορμὴν εἰς τὸν τότε Πρωθυπουργὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον, θαυμάσαντα τὸ ἔργον, νὰ θεσπίσῃ προστατευτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Σιδηροβιομηχανίας.

Αἱ μηχανολογικαὶ ἐγκαταστάσεις, τέλος, εἰς τὰ

ὄχυρά Αἰγίνης, Φλεβῶν, Λέρου κλπ., αἵτινες ἐγένοντο πρὸ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ὀφείλονται εἰς τὸν Ἰωάννην Ζάννον, ἐκ τούτων δὲ ἡ πρώτη ὑπῆρξε διὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἔργων πράγματι δυσχερῆστατον καὶ ἐπίπονον.

Ἀποχωρήσας τῆς Ἑταιρείας «ΒΙΟ» τῷ 1939, ὁ Ἰωάννης Ζάννος ἐξελέγη τῷ 1950 Καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου εἰς τὴν ἔδραν τῶν Ὑδροδυναμικῶν Μηχανῶν.

Κατὰ τὴν κατοχὴν ὁ Ἰωάννης Ζάννος συμμετέσχε πλείστον ἐκ τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, αἵτινες τότε κατηρτίσθησαν διὰ τὴν μελέτην τῶν Ἑλληνικῶν δυνατοτήτων διὰ τὴν τεχνικοοικονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, καὶ κατὰ πολὺ συνέβαλεν εἰς τὰς μελέτας ταύτας καὶ εἰς τὰ ἐκ τούτων προκύψαντα εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τῆς χώρας συμπεράσματα. Μελετήσας ὁ ἴδιος τὰς δυνατοτήτας ταύτας καὶ πεισθεὶς περὶ αὐτῶν, πιστεύων δ' ἀκραδάντως εἰς τὰς ἱκανότητας καὶ τὴν ἰδιοφυίαν τοῦ Ἑλλήνου, ἦτο ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων κηρύκων τῆς ἀνάγκης ταχείας καὶ ἐκτεταμένης Ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας.

Φύσει πρῶτος καὶ ἀγαθός, ἐξετιμᾶτο καὶ ἡγαπᾶτο παρὰ τῶν Συναδέλφων του καὶ τῆς Κοινωνίας, ἦτο δὲ προσφιλέστατος εἰς τοὺς μαθητάς του. Ἐπιστήμων βαθύς εἰς τὴν θεωρίαν, ἀλλὰ συνδυάζων καὶ ἐννοητάτην ἐν τῇ πράξει ἐργασίαν, ὑπῆρξε μίᾳ ἐκ τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν τεχνικῶν δυνάμεων, τὴν ὁποίαν προῶρως ἐξιερέθη ἡ Χώρα. Ὁ Τεχνικὸς Κόσμος ἐθλίβη βαθύτατα ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰωάννου Ζάννου, τὴν θλίψιν δὲ ταύτην διερμηνεύσασα ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου συνῆλθεν ἐκτάκτως ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου του καὶ ἐξέδωκε σχετικὸν Ψήφισμα. Ἀνάλογον Ψήφισμα ἐξέδωκεν ἐπίσης ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Μεσοβίου Πολυτεχνείου καὶ τὸ Τμῆμα Μηχανολόγων τοῦ Τ.Ε.Ε. Κατὰ τὴν κηδείαν τὸν ἐπικήδειον ἐξέφώνησεν ὁ Πρύτανης τοῦ Ε.Μ.Π. κ. Δ. Πίππας, ἀπεχαιρέτησε δὲ δι' ὀλίγων τὸν Νεκρὸν ἐκ μέρους τοῦ Τεχνικοῦ Κόσμου τῆς Χώρας ὁ Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Α. Ρουσόπουλος.